

EKKLESIA AMSTERDAM

Zondag 22 oktober 2023

LuisterLink – in de serie Zeven hoofdzonden: deel 1 - woede

Samengesteld door Colet van der Ven

1. Als Gij bestaat (VL149, muziek Antoine Oomen)

*Als Gij bestaat
bewerkt ons dan,
herschep ons hart
en ons verstand
dat wij ontvankelijk worden voor uw Naam.*

2. Welkom

3. Scheur toch de wolken (VL857, muziek O Heiland open wijd de poort)

*Scheur toch de wolken weg en kom.
Breek door de blinde muur en kom.
Doodsnacht regeert ons her en der.
De tijd is vol, uw naam is ver.*

*Een vloed van tranen komt tot U.
Bloed uit de aarde roept tot U.
Al uw verworpen kinderen staan
op uit hun graf en zien U aan.*

*Mocht het toch waar zijn dat Gij hoort.
Dat niet vergeefs dit mensenwoord,
O God sinds mensenheugenis,
dat niet vergeefs dit lijden is.*

*Mochten wij zien dat Gij bevrijdt,
dat Gij geen god van doden zijt.
Breek door de blinde muur en kom.
Scheur toch de wolken weg en kom.*

4. Voorlezing uit: Het nationaalsocialisme als rancuneleer

door Menno ter Braak 1937, herdruk 2022

5. Niksers, leeghoofden (VL 22, muziek Bernard Huijbers)

*Niksers, leeghoofden, goden
zijn het, levende doden
die zeggen:
jouw god is geen god,
zinloos, halfzacht, onhandelbaar
is zijn gebod –
blindgangers zijn het
die zeggen:
er bestaat geen laatst gericht
geen eerste naam.*

En zo gezegd zo gedaan.

*Zij breken de weg op
verwoesten het land
niemand die raad weet,
niemand die recht doet,
niemand.*

*Zij zuigen de lucht uit
zij wroeten de zilveren bronnen
uit andermans grond;
draketanden, angststromen
zaaien zij rond
zij stoten de armen
het woord uit de mond.*

Zij breken de weg op

*In zijn verborgenheid
van achter het licht
houdt Hij zijn ogen
hoopvol gericht
op de kinderen der mensen.
Hij zoekt
of er nog één is, waar ook,
in welke uithoek,
die beter weet, opnieuw begint,
één kind dat durft,
één die zijn wortels
uitstrekt naar de bron.
Maar allen zijn verwelkt, verstomd
en geen begin houdt stand.*

Zij breken de weg op

*Hebben zij nog nooit van Mij gehoord,
zegt Hij,
die aanstichters van dood,
die mijn mensen verpatsen
en vreten als brood,
die loochenen dat Ik ben die Ik ben,
dat Ik bij name ken
de minste der armen,
dat het mijn naam is
een god van ontrechten te zijn,
dat zij wel sterk staan misschien, maar
mijn trouw en mijn toekomst*

*duren het langst.
Wisten ze dat, ze zouden
dood vallen van angst.*

Zij breken de weg op

*Nu nog zijn ze bij machte
de arme te honen,
te schande te maken
zijn droom van een eigen nieuw land,
zo hem te knechten, dat hij vertwijfelt
aan dat visioen.*

*Ik, zegt Hij,
Ik zal hem recht doen.*

*Zij breken de weg op
verwoesten het land?
Ik ben het die raad weet,
iemand die recht doet,
Iemand.*

*Zal onze redding ooit dagen,
de stad van de vrede?
Zal Hij ons lot
ten goede keren, die heeft gezegd:
'Ik ben jouw god,
jouw toekomst is mijn naam?'
Kan ooit een heel volk
uit de dood opstaan?*

6. Rancune: Gif en tegengif

Colet van der Ven

7. De zachte krachten (tekst Henriëtte Roland Holst, muziek Mariëtte Harinck)

CD: Zielsverlangen van het Nieuw Liedfonds

8. Voorbeden

9. Wek mijn zachtheid weer (VL742, muziek Antoine Oomen)

gezongen door Trijntje Oosterhuis

*Wek mijn zachtheid weer.
Geef mij terug de ogen van een kind.
Dat ik zie wat is.
En mij toevertrouw.
En het licht niet haat.*

Verantwoording

Alle liederen en teksten zijn van Huub Oosterhuis, tenzij anders aangegeven. De verwijzingen VL betreffen paginanummers in 'Verzameld Liedboek' (2004). Van liederen of teksten die daar niet instaan, is het paginanummer opgenomen uit de verzamelbundel "Stilte zingen" (2018). De vrije vertalingen van Psalmen zijn gepubliceerd in "150 Psalmen vrij" (2011). De muziek is te vinden via i-Tunes, Spotify, of op CD via onze webwinkel www.ekklesia-amsterdam.nl.